

Nienależnie pobrane świadczenia rodzinne (cz. 2)

Kategoria: Polityka Społeczna

Opublikowano: wtorek, 05, lipiec 2011 00:00

Bernadeta Skóbel

Odśłony: 3149

Za nienależnie pobrane świadczenia rodzinne uważa się również świadczenia przyznane lub wypłacone na podstawie fałszywych zeznań lub dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzenia w błąd przez osobę pobierającą te świadczenia (art. 30 ust. 2 pkt 2 ustawy o świadczeniach rodzinnych).

Z powołanego przepisu wynika, że strona która ubiegała się o przyznanie świadczenia i pobrała je nienależnie musi posiadać świadomość negatywnego działania. Mimo i powołany przepis nie przewiduje, że warunkiem zastosowania sankcji zwrotu świadczenia jest obowiązek pouczenia strony, należy pamiętać o zgodzie z zasadami prowadzenia postępowania administracyjnego organy administracji publicznej są obowiązane do należytego i wyczerpującego informowania stron o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków będących przedmiotem postępowania administracyjnego.

Organy czuwają nad tym, aby strony i inne osoby uczestniczące w postępowaniu nie poniosły szkody z powodu nieznamości prawa, i w tym celu udzielają im niezbędnych wyjaśnień i wskazówek (art. 9 KPA). Przykładowo jeżeli w toku postępowania o przyznanie świadczenia strona oświadczyła organowi, że jest osobą samotnie wychowującą dziecko ale jednocześnie nie rozumiała bądź nie znała definicji ustawowej tego pojęcia wynikającej a art. 3 pkt 17a ustawy o świadczeniach rodzinnych, trudno w takim przypadku zarzucić stronie świadome wprowadzenie organu w błąd. Jak już wspomniałam w poprzednim artykule świadczenia rodzinne często są kierowane do osób niezaradnych życiowo, co organ musi mieć na względzie prowadząc postępowanie. To na organie spoczywa obowiązek wykazania, że świadczenie zostało nienależnie pobrane.

W Wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 2 października 2008 r. I SA/Wa 1485/2007 LexPolonica nr 1983276 wskazano, że „jeżeli organy prowadząc w prawidłowy sposób postępowanie dowodowe nie dały wiary wyjaśnieniom strony, lecz oparły się na materiałach zebranych w sprawie i przyjęły odmienną od zaprezentowanej przez skarżącą ocenę zaistniałych okoliczności, a przy tym właściwie i logicznie uzasadniły swe stanowisko w wydanych decyzjach, to nie można zarzucić tym organom naruszenia prawa.”